

GESCHILLENCOMMISSIE KYNOLOGIE

Uitspraak als bedoeld in artikel VII.16 van het Kynologisch Reglement (KR)

Zaaknummer: GC 2022-03

@@@ [naam vereniging], eiseres,
in deze zaak vertegenwoordigd door drs. M.J.S. Koot, secretaris (Koot),

en

het bestuur van de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland, verweerder,
gemachtigde mr. D.F. Dokkum.

Procesverloop

Op 17 maart 2022 heeft @@@ [naam] namens de @@@ [NAAM VERENIGING] aan verweerder toestemming gevraagd op 22 mei 2022 een dubbele kampioensclubmatch (KCM) te houden voor 2021 en 2022.

Verweerder heeft bij besluit van 29 maart 2022 (het primaire besluit) toestemming verleend voor het houden van KCM 2022 en het verzoek om een dubbele KCM afgewezen.

De @@@ [NAAM VERENIGING] heeft hiertegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 23 juni 2022 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep.

De zaak is behandeld op de zitting van de Geschillencommissie van 7 september 2022. Eiseres was aanwezig, vertegenwoordigd door @@@[naam], voorzitter. Namens verweerder was zijn gemachtigde aanwezig.

De Geschillencommissie heeft op de zitting het onderzoek gesloten en meegedeeld schriftelijk uitspraak te doen.

Overwegingen

1. @@@ [NAAM VERENIGING] is als rasvereniging aangesloten bij verweerder. Zij is gewoon jaarlijks een KCM te organiseren. Door de coronasituatie moest de door @@@ [NAAM VERENIGING] in 2020 georganiseerde KCM worden geannuleerd. @@@ [NAAM VERENIGING] heeft vervolgens bij e-mail van 6 juni 2021 aan verweerder verzocht in 2021 eenmalig een dubbele KCM toe te staan. Bij bericht van 10 juni 2021 heeft verweerder in het verzoek van @@@ [NAAM VERENIGING] en gelijklopende verzoeken van enkele andere rasverenigingen bewilligd en alle aangesloten rasverenigingen toegestaan desgewenst in 2021 twee volwaardige KCM's te organiseren. De door @@@ [NAAM VERENIGING] georganiseerde enkele KCM in augustus 2021 en dubbele KCM in december 2021 (2020 en 2021) moesten door de coronasituatie ook worden afgelast.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat bij wijze van uitzondering in 2021 eenmalig is toegestaan een dubbele KCM te organiseren en ziet geen aanleiding @@@ [NAAM VERENIGING] in

2022 opnieuw toestemming te geven voor een dubbele KCM. Hij wijst daarbij op de in 2020 ontstane coronapandemie en de onzekerheid en onduidelijkheid die er aanvankelijk was over wat er wel en niet mogelijk was. Volgens verweerder was het in een groot deel van 2021 ondanks de geldende maatregelen wel mogelijk een KCM te organiseren. Wanneer nu opnieuw een uitzondering zou worden gemaakt voor @@@ [NAAM VERENIGING] zouden andere verenigingen die hun KCM in 2022 al hebben gehouden worden benadeeld. Bovendien moet een ongewenste precedentwerking voorkomen worden.

3. @@@ [NAAM VERENIGING] voert aan dat het bestreden besluit in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. Zij wijst erop dat ook in 2021 en het eerste deel van 2022 nog sprake was van een coronasituatie en dat het niet aan haar te wijten is dat georganiseerde KCM's in 2021 gecancelld moesten worden. Volgens @@@ [NAAM VERENIGING] worden verenigingen die in 2021 door geluk in staat waren tussen de maatregelen door een dubbele KCM te organiseren, door het bestreden besluit bevoordeeld. Verweerder toont weinig compassie met verenigingen die minder fortuinlijk waren en met de financiële situatie van @@@ [NAAM VERENIGING] als kleine, jonge rasvereniging. @@@ [NAAM VERENIGING] heeft specifieke extra uitgaven gedaan voor de in 2021 geannuleerde dubbele KCM en kan (omdat een dubbele KCM meer - buitenlandse - deelnemers trekt) alleen door het opnieuw organiseren van een dubbele KCM de geleden verliezen nog in enige mate compenseren. @@@ [NAAM VERENIGING] wijst er op dat de FCI¹ wel heeft toegestaan de WDS² van 2020 in 2022 alsnog te organiseren naast de WDS 2022. Ter zitting heeft @@@ [NAAM VERENIGING] nog een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel en aangevoerd dat verweerder in andere kwesties ook wel eens afwijkt van het KR (bijvoorbeeld wat betreft het organiseren van erekeuringen). Ook heeft zij nog naar voren gebracht dat verweerder geen toestemming heeft verleend voor de organisatie van de KCM van @@@ [NAAM VERENIGING] in 2023 omdat de voorgestelde datum samenvalt met die van een ander evenement, terwijl aan een andere rasvereniging in een vergelijkbare situatie wel toestemming is verleend.

4. Uit artikel IV.100 van het Kynologisch Reglement (KR) volgt dat bij verweerder aangesloten rasverenigingen jaarlijks een KCM mogen houden. Op grond van artikel IX.6 van het KR kan verweerder in bijzondere gevallen afwijken van het KR indien de belangen van betrokkene(n) en/of de belangen van de kynologie daardoor worden gediend en geen dezer belangen noch de belangen van derden daardoor worden geschaad.

5. De Geschillencommissie stelt voorop dat de bevoegdheid van verweerder om af te wijken van het KR een discretionaire bevoegdheid is. Dit betekent dat verweerder beslissingsruimte heeft en hem de vrijheid toekomt om - met inachtneming van de in artikel IX.6 van het KR vermelde belangen en van algemene rechtsbeginselen - naar eigen inzicht een besluit te nemen. De Geschillencommissie moet de wijze waarop verweerder van zijn beslissingsbevoegdheid gebruik heeft gemaakt terughoudend toetsen en beoordeelt in dit geval of het besluit van verweerder niet onredelijk is.

6. Naar het oordeel van de Geschillencommissie is het besluit van verweerder om @@@ [NAAM VERENIGING] in 2022 niet opnieuw toe te staan een dubbele KCM te organiseren, niet onredelijk. Zoals in artikel IX.6 van het KR ligt besloten, is uitgangspunt dat wordt gehandeld overeenkomstig het KR en dient uit het oogpunt van rechtszekerheid enkel in bijzondere gevallen van dit uitgangspunt te worden afgeweken. In zijn bericht van 10 juni 2021 heeft verweerder uitdrukkelijk vermeld dat de uitzondering zag op het kalenderjaar 2021. Aan dit bericht kunnen dan ook geen rechten worden ontleend voor 2022. Verweerder heeft toegelicht dat zijn besluit om in 2021 een eenmalige uitzondering toe te staan samenhangt met de onduidelijke en onzekere situatie aan het begin van de coronapandemie en dat er in 2021 meer mogelijkheden waren om een KCM te

¹ Fédération Cynologique Internationale

² World Dog Show

organiseren. Bij zijn beslissing op het verzoek van @@@ [NAAM VERENIGING] heeft verweerder zwaar belang mogen hechten aan de belangen van andere rasverenigingen die in 2021 geen KCM hebben kunnen organiseren en hun enkele KCM in 2022 al hebben georganiseerd, maar ook liever een dubbele KCM zouden hebben gehouden. Ook heeft verweerder mogen meewegen dat uitgangspunt in het KR is dat jaarlijks een KCM wordt georganiseerd en dat ongewenste precedentwerking moet worden voorkomen. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat het ook door andere omstandigheden wel eens gebeurt dat een rasvereniging in een jaar geen KCM kan organiseren en dat voorkomen moet worden dat rasverenigingen menen dat zij dan (mede om financiële redenen) in een volgend jaar aanspraak kunnen maken op een dubbele KCM. Dat verweerder in andere kwesties ook wel eens afwijkt van het KR, is onvoldoende om tot een ander oordeel te komen. Nu, zoals @@@ [NAAM VERENIGING] zelf al stelt, dit om andere kwesties ging, slaagt een beroep op het gelijkheidsbeginsel niet. De verwijzing naar de beslissing van de FCI om in 2022 twee WDS's toe te staan, baat @@@ [NAAM VERENIGING] ook niet. Verweerder heeft terecht opgemerkt dat de FCI een andere organisatie is die een eigen verantwoordelijkheid heeft en een eigen afweging maakt, en dat hij niet gehouden is om in deze kwestie de koers van de FCI te volgen. De Geschillencommissie neemt ook in aanmerking dat de WDS een evenement van andere omvang is waarvan de organisatie veelomvattender is en annulering mede daardoor grootschaligere gevolgen heeft dan bij een KCM. De Geschillencommissie begrijpt dat het niet doorgaan van de KCM's in 2021 voor @@@ [NAAM VERENIGING] een financiële tegenvaller is die haar zwaar valt, gezien de omstandigheid dat zij als jonge vereniging nog geen buffer heeft en de eerdere financiële tegenvaller bij de opleiding van keurmeesters. Het is echter niet onredelijk van verweerder om aan het financiële belang van @@@ [NAAM VERENIGING] minder gewicht toe te kennen dan aan het (financiële) belang van andere rasverenigingen die ook graag een dubbele KCM zouden hebben georganiseerd en aan het belang om ongewenste precedentwerking te voorkomen.

7. Voor de volledigheid overweegt de Geschillencommissie nog dat de omstandigheid dat @@@ [NAAM VERENIGING] met betrekking tot de organisatie van de KCM 2023 zou zijn benadeeld ten opzichte van een andere rasvereniging, losstaat van het verzoek van @@@ [NAAM VERENIGING] waar het in deze procedure over gaat. Die omstandigheid kan dan ook niet tot een ander oordeel leiden, nog daargelaten dat verweerder heeft verklaard dat het besluit ten aanzien van de andere rasvereniging een fout is.

8. Gelet op wat hiervoor is overwogen, is het beroep ongegrond. Het bestreden besluit blijft in stand. Daarom wordt het griffierecht niet terugbetaald.

9. Ten overvloede merkt de Geschillencommissie nog op dat verweerder ter zitting heeft aangeboden te bezien of aan @@@ [NAAM VERENIGING] financiële steun kan worden verleend. Partijen kunnen daarover buiten deze zaak om met elkaar in contact treden.

Beslissing

De Geschillencommissie verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. G.A. Bouter-Rijksen (voorzitter), mr. J.W. Veenendaal en mr. A.E.S. Mogony.

w.g. de leden van de Geschillencommissie